

ÜNİVERSİTELİ ÖĞRENCİLERİN UTANGAÇLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ ANALYSIS OF SHYNESS LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS

Tülin ATAN*
Şaban ÜNVER**
Hayati ARSLAN***

Öz

Bu çalışmanın amacı Spor Bilimleri ile Eğitim Fakültesi öğrencilerinin utangaçlık düzeylerini karşılaştırmaktır. Çalışmaya Spor Bilimleri Fakültesi'nden 150 ve Eğitim Fakültesi'nden 150 olmak üzere toplam 300 öğrenci katılmıştır. Çalışmada araştırmacılar tarafından oluşturulan demografik bilgi formu (fakülte, cinsiyet, sınıf, aile aylık geliri, yaşadığınız yer ve kalma yeri sorularını içeren) ve öğrencilerin Utangaçlık durumlarını tespit etmek için Güngör (2001) tarafından geliştirilen "Utangaçlık Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 100 en düşük puan ise 20'dir. Puanın yüksek olması bireyin kendisini utangaç olarak algıladığı biçiminde değerlendirilmektedir. Eğitim Fakültesi öğrencilerinin puan ortalamalarının spor bilimleri fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Kadın öğrencilerin puan ortalamaları erkeklerin puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,01$). Çalışmaya katılan 4. sınıf öğrencilerin utangaçlık puan ortalamalarının 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin puanlarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p<0,0125$). Aile aylık geliri 2500 TL altında olan öğrencilerin utangaçlık puan ortalamalarının, 2501 TL ve üzerinde olanların puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,01$). Öğrencilerin yaşadıkları yere göre (Köy/kasaba, ilçe ve il) utangaçlık düzeyleri arasında anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,0166$). Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamalarının ebeveynlerinin birlikte yaşıyor olma veya olmama durumuna göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0,05$). Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamaları öğrenim gördükleri fakülteden memnun olma veya olmama durumlarına göre anlamlı farklılık göstermemektedir ($p>0,05$). Öğrencilerden ailesi ile ve yurttan kalanların utangaçlık düzeyi puan ortalamaları evde yalnız kalanlardan daha yüksek olduğu, ayrıca yine yurttan kalanların puan ortalamaları arkadaş ile evde kalanlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,0125$). Sonuç olarak, eğitim fakültesi öğrencileri spor bilimleri fakültesi öğrencilerine göre, erkekler kadınlara göre, 1., 2. ve 3. Sınıf öğrencileri 4.sınıf öğrencilerine göre, ailesinin maddi durumu kötü olan öğrenciler iyi olanlara göre daha utangaçlardır.

Anahtar Kelimeler: Üniversite, Utangaçlık, Spor.

Abstract

The purpose of this study is to compare the shyness levels of students attending the Faculty of Sport Sciences and the Faculty of Education. A total of 300 students, 150 attending the Faculty of Sport Sciences and 150 attending the Faculty of Education, participated in the study. A demographic information form (including questions about faculty, gender, year of education, family's monthly income, where students lived, state of living with the parents, state of being satisfied with the faculty and place of stay) and "Shyness Scale" developed by Güngör (2001) to find out students' states of shyness were used in the study. The highest score one can get from the scale is 100, while the lowest score is 20. A higher score means that the individual perceives himself/herself as shy. The average scores of the students in the Faculty of Education were found to be higher than the scores of the students in the Faculty of Sport Sciences ($p<0,05$). The average scores of female students were found to be higher than the scores of male students ($p<0,01$). The average scores of fourth year students were found to be lower than the scores of first, second and third year students ($p<0,0125$). The average scores of students whose families had lower than 2500 TL monthly income were found to be higher than the scores of students whose families had higher than 2501 TL monthly income ($p<0,01$). No statistically significant difference was found between students' shyness levels in terms of where they lived (village/town, district, province) ($p>0,0166$). No statistically significant difference was found between students' average shyness level scores in terms of the state of living with the parents ($p>0,05$), or being satisfied with the faculty they were attending ($p>0,05$). The average shyness levels of the students staying with the family or in the dormitory were found to be higher than those staying alone in a house, while the average scores of those staying in a dormitory were higher than those staying with friends in a house ($p<0,0125$). As a conclusion, students of the faculty of education were found to be shyer than students of the faculty of sport sciences; students in their first, second, third year were found to be shyer than students in their fourth year and students whose families had poor financial situation were found to be shyer than students whose families had good financial situation.

Keywords: University, Shyness, Sport.

1. GİRİŞ

Utangaçlık, bireylerin yeni insanlarla tanışmasını ve yeni arkadaşlar edinmesini güçleştiren ve kişilerin yeni yaşantılardan zevk almasını zorlaştıran önemli bir engeldir. Zimbardo (1990) utangaçlığı; "çekinme ya da güven duymama nedeni ile kişilerin sosyal ortamlarda güçlük yaşamaları" olarak tanımlamıştır (Yılmaz, 2011). İnsanlar sosyal hayatlarında sürekli çevreleriyle etkileşim içinde duygu ve

* Doç. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

** Arş. Gör., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi

*** Arş. Gör., Erciyes Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi.

düşüncelerini aktararak iletişimde bulunmaktadırlar. Bu iletişimin kalitesi ise içinde bulunulan sosyal ortama uygun davranma yeteneği olarak tanımlanan sosyal becerilere bağlıdır. Başarılı bir sosyal etkileşim için de çeşitli bilişsel ve davranışsal becerilere sahip olmak gerekmektedir (Efe vd., 2008).

İnsanoğlunun çevresiyle uyum içinde yaşayabilmesi için gerekli olan en kritik faktörün aşikâr bir şekilde iletişim olduğu ve bireyler arasındaki ilişkinin kurulmasının temel yolunun iletişimden geçmekte olduğu ortadadır. İletişim, konuşan ve dinleyenin güdü, algı, eğilim ve tutumlarından oluşan insan davranışlarının oldukça karmaşık bir şeklidir. İletişim sağlanırken daima başarı beklemek sonuç vermeyebilir ve rahat olunamayacak anlar yaşanabilir. Duygu ve düşüncelerini şeffaf bir şekilde açıklanması, akran ve statü gereği kendinden üstlerle rahat konuşma sorunu, sosyal çevre edinememe iletişim sorunları kapsamında değerlendirilebilir. Çoğu insan yeni birileri ile ilişki yaşarken utangaçlık yaşayabilir (Yüksel, 2002).

Utangaçlık kişilik psikolojisi içinde tartışmaya yol açan bir konudur ve kadın için de, erkek için de ortak bir sosyal problem olarak tanımlanmaktadır. Kendini ifade edemeyen ergenlerin en yaygın ve en önemli duygu ve özelliklerinden birinin utangaçlık ve çekingenlik olduğu belirtilmiştir. Hayatın hemen hemen her anında yaşanabilecek bir duygu olan utangaçlık tam manasıyla benmerkezcilik ve kimlik gelişim süreci olan ergenlik çağında hat safhaya çıkar. Ergenlik döneminde kendini ifade etme becerilerinin gelişmesi ve etkili iletişim yöntemlerinin ergenlere öğretilmesi ile bunun önüne geçilebilir (Yılmaz, 2011). Utangaç bir birey başkasıyla olan iletişimde ve ilişkisinde güçlük yaşar. Aslında birçoğumuz için düşündüklerini endişelenmeden rahatça söylemek normal bir davranışken, utangaç biri için bu oldukça zor bir durumdur. Utangaç insanlar doğaları gereği görüşlerini rahatlıkla söyleyemez, karşısındaki kişiyle göz ilişkisi kuramaz ve rahat bir duruş gösteremezler (Durmuş, 2007). Bu çalışmada Spor Bilimleri Fakültesi ile Eğitim Fakültesi öğrencilerinin utangaçlık düzeyleri incelenmiş fakülte ve bazı değişkenlere göre karşılaştırılmıştır.

2. MATERYAL VE METOT

Bu çalışmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan (n=150) ve Eğitim Fakültesi'nde okuyan (n=150) toplam 300 öğrenci gönüllü olarak katılmışlardır.

2.1. Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen "Demografik Bilgi Formu" ve Spor Bilimleri ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin utangaçlık düzeylerini belirlemek için Güngör (2000) tarafından geliştirilen "Utangaçlık Ölçeği" kullanılmıştır. Utangaçlık ölçeği maddeleri çeşitli durumlarda genelde bireylerin kendilerini ne kadar utangaç olarak algıladıklarına ilişkin 5'li Likert tipi bir ölçektir. Bireylerden ölçekteki her bir maddenin karşısında yer alan (1) bana hiç uygun değil, (2) uygun değil, (3) kararsızım, (4) bana uygun ve (5) bana çok uygun seçeneklerinden birisini seçmeleri istenmektedir. Utangaçlık ölçeği 20 maddeden oluşmuştur. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 100 en düşük puan ise 20'dir. Puanın yüksek olması bireyin kendisini utangaç olarak algıladığı biçiminde değerlendirilmektedir.

Çalışmamızın toplam puanlarına ilişkin hesaplanan Cronbach alfa iç tutarlılık kat sayısı değeri incelendiğinde 0.86 olarak görülmüştür. Ölçeğin toplam puan Cronbach değerlerine göre araştırmanın iç tutarlılığına sahip olduğu görülmektedir

2.2. İstatistik:

Verilerin analizi SPSS 21 paket programı ile yapılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov testi ile bakılmış ve böylece verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Daha sonra değişkenlerin tanımlayıcı istatistikleri (ortalama, standart sapma, medyan, minimum ve maksimum değerleri) yapılmıştır. Mann Whitney U, Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi olarak dört grup karşılaştırmasında $0,05/4=0,0125$, üç grup karşılaştırılmasında $0,05/3=0,0166$ ve iki grup karşılaştırılmasında $0,05$ ve $0,01$ değerleri alınmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Öğrencilerin Fakülteye Göre Utangaçlık Düzeyi Puanlarının Karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Fakülte	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	Spor Bilimleri	150	48,68	13,38	47,00	24	82	0,043*
	Eğitim	150	51,36	11,38	51,00	29	76	

* $p < 0,05$

Tablo 1'de öğrencilerin fakülte değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puanlarında fakülteye göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Yani eğitim fakültesi öğrencilerinin puan ortalamalarının spor bilimleri fakültesi öğrencilerine göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 2: Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Cinsiyet	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	Kadın	146	51,82	11,81	52	29	76	0,008**
	Erkek	154	48,31	12,88	46	24	82	

**p<0,01

Tablo 2’de tüm öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puanlarında cinsiyete göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0,01). Yani çalışmaya katılan kadın öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamaları erkek öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 3: Öğrencilerin sınıf değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Sınıf	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	1. Sınıf	73	53,35	11,01	52	33	80	0,0125 1,2,3>4
	2. Sınıf	72	51,93	11,82	53	29	74	
	3. Sınıf	70	51,18	13,59	50	24	82	
	4. Sınıf	85	44,58	11,68	43	26	80	

(p<0,0125)

Tablo 3’te tüm öğrencilerin okudukları sınıfa göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puanlarında sınıfa göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0,05). Çalışmaya katılan dördüncü sınıf öğrencilerin puan ortalamaları 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin puanlarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4: Öğrencilerin gelir değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Aile Aylık Gelir	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	≤ 2500 TL	170	51,80	11,75	52	24	80	0,002**
	≥ 2501 TL	130	47,70	13,04	46,50	27	82	

**p<0,01

Tablo 4’te tüm öğrencilerin aile aylık gelir değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puanlarında aile gelirine göre anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0,01). Yani çalışmaya katılan öğrencilerden aile aylık geliri 2500 TL altında olanların puan ortalamaları, 2501 TL ve üzerinde olanların puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 5: Yerleşim yeri değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Yaşam Yeri	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	Köy/Kasaba	29	54,62	9,77	56	30	69	-
	İlçe	87	49,28	12,87	50	26	82	
	İl	184	49,64	12,57	50	24	80	

p=0.05/3 (p>0.0166)

Tablo 5’te öğrencilerin yaşam yeri değişkenine göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamalarının köy/kasabada, ilçede veya ilde yaşamalarına göre anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir (p>0,0166).

Tablo 6: Bir işte çalışıyor musunuz? Sorusuna verilen cevaba göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Çalışıyor musunuz?	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	Evet	30	45,76	13,68	45,00	29	77	0,037*
	Hayır	270	50,49	12,27	51,00	24	82	

*p<0,05

Tablo 6’da öğrencilerin bir işte çalışıyor musunuz? sorusuna verdikleri cevaba göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamaları bir işte çalışıyor olma veya olmama durumuna göre anlamlı farklılık göstermiştir (p<0,05). Yani çalışmaya katılan öğrencilerden

bir işte çalışmayanların puan ortalamaları, bir işte çalışıyor olanların puan ortalamalarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 7: Öğrencilerin kaldıkları yere göre utangaçlık düzeyi puanlarının karşılaştırılması

Utangaçlık Ölçeği	Nerede Kalıyorsunuz	N	Ortalama	SS	Median	Min	Max	p
Toplam Puan	Ailem ile (1)	78	51,19	13,19	50,50	24	78	0.010
	Yurtta(2)	138	51,52	12,03	52,00	26	82	1>4
	Arkadaş ile evde (3)	65	47,26	12,14	46,00	27	80	2>3
	Evde yalnız (4)	19	43,73	10,99	44,00	29	65	2>4

p=0.05/4 (*p<0.0125)

Tablo 7'de öğrencilerin kalma yerine göre utangaçlık düzeyi puanları karşılaştırılmıştır. Öğrencilerin utangaçlık düzeyi puan ortalamaları kalma yerine göre anlamlı farklılık göstermiştir (p<0,0125). Yani çalışmaya katılan öğrencilerden ailesi ile ve yurttan kalanların utangaçlık düzeyi puan ortalamaları evde yalnız kalanlardan daha yüksek olduğu ayrıca yine yurttan kalanların puan ortalamaları arkadaş ile evde kalanlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

4. TARTIŞMA

Çalışmamız, Spor Bilimleri ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin utangaçlık düzeyleri okudukları fakülte, cinsiyet, sınıf, aile geliri, yerleşim yeri, anne-baba birlikte yaşama durumu, öğrenim görülen fakülteden memnuniyet, bir işte çalışma ve kaldıkları yer değişkenlerine göre incelenmiştir.

Çalışmamızın sonuçları neticesinde eğitim fakültesi öğrencilerinin puan ortalamalarının yüksek olması spor bilimleri fakültesi öğrencilerine göre daha utangaç olduklarını göstermiştir. Literatürde çalışmamızın sonuçlarını hem destekleyen hem de desteklemeyen çalışmalar mevcuttur. Örneğin, Kanak ve Pekdoğan (2015), yapmış olduğu çalışmada okul türleri ile utangaçlık arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulamamıştır. Yılmaz (2012), öğrencilerin utangaçlık düzey puanlarında okul türüne göre anlamlı bir farklılık tespit etmiştir. Meslek lisesinde okuyan öğrencilerin utangaçlık puanlarının genel lisedekilere göre daha fazla olduğunu belirtmiştir. Bu farklılığın sebebi olarak bizim çalışmamızda katılımcıların üniversite öğrencileri, Yılmaz'ın çalışmasında ise katılımcıların lise öğrencilerinden oluşmasıyla açıklanabilir.

Çalışmamız sonuçlarına göre cinsiyet açısından utangaçlık düzeyi puanlarının farklılaştığı saptanmıştır. Kadınların puan ortalamalarının erkeklere göre yüksek olması onların daha utangaç olduklarını göstermiştir. Bunun nedeni, toplumda kadınlara yüklenen sosyal algının daha fazla olmasından dolayı kadınların kendilerini daha çekingen hissetmelerinden kaynaklandığı söylenebilir. Literatürde çalışmamızın sonuçlarını destekleyen çalışmalar bulunurken (Erol ve Avcı, 2015; Akdoğan, 2007; Durmuş, 2007; Hermann ve Betz, 2004), aksini belirten çalışmalarda bulunmaktadır (Yetişkin, 2016; Kahveci, 2015; Deniz ve ark., 2014; Altıok, 2011; Çivitçi, 2010; Demirbaş 2009).

Çalışmamız sonuçlarına göre üniversite 4. sınıf öğrencilerinin utangaçlık puan ortalamalarının düşük düzeyde olması 1. 2. ve 3. sınıf öğrencilerine göre daha az utangaç olduklarını göstermiştir. Bunun sebebi olarak 4.sınıf öğrencilerinin üniversite yaşamını diğerlerine oranla daha fazla görmeleri ile açıklanabilir. Çalışmamızın aksine Gökçe (2002), lise öğrencilerinin sınıf düzeylerinin utangaçlık puanlarını farklılaştırmadığını tespit etmiştir. Yılmaz (2012) yapmış olduğu çalışmada ortaöğretim öğrencilerinin gruplar arasındaki utangaçlık düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptamamıştır. Bu farklılığın sebebi olarak bizim çalışmamızda katılımcıların üniversite öğrencileri, diğer çalışmalarda ise katılımcıların lise ve ortaöğretim öğrencilerinden oluşmasıyla açıklanabilir.

Çalışmamızın sonuçlarına göre aile aylık geliri 2500 TL altında olanların utangaçlık puan ortalamalarının yüksek olması aylık geliri 2501 TL ve üzerinde olanlara göre daha utangaç olduklarını göstermiştir. Yani aile gelir düzeyinin utangaçlık puanları etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Kanak ve Pekdoğan (2015), ergenler üzerinde yapmış olduğu çalışmada ailenin gelir düzeyi ile utangaçlık arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit etmişlerdir. Ailenin gelir düzeyinin artması ile ergenlerin utangaçlık puanlarının düştüğü görülmüştür. Bu sonuç yapmış olduğumuz çalışma ile paralellik göstermektedir. Ancak bulgularımızın aksini belirten çalışmalarda mevcuttur. Aliyev ve Kalgı (2014), yapmış oldukları çalışmada ilköğretim 8. Sınıf öğrencilerinin aile gelir düzeyine göre öğrencilerin utangaçlık puan ortalamaları en yüksek 2501-3000 TL ve 2001-2500 TL gruplarında toplanmıştır. Ancak ailelerin gelir düzeyine göre ilköğretim 8.sınıf öğrencilerinin utangaçlık puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmişlerdir. Yetişkin (2016), çalışmasında ergenlerin aile gelir düzeyi ile utangaçlık ölçeği puanları arasında anlamlı farklılık olmadığını belirtmiştir.

Çalışmamızın sonuçlarına göre öğrencilerin yaşam yeri değişkeni onların utangaçlık düzeyi puan ortalamalarını etkilememektedir. Literatürde çalışmamızın sonuçlarıyla benzerlik gösteren çalışmalar olduğu gibi benzerlik göstermeyen çalışmalar mevcuttur. Kanak ve Pekdoğan (2015), lise öğrencileri ile yapmış oldukları çalışmada yerleşim yeri ile utangaçlık düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulamamışlardır. Bu sonuçların aksine Erol ve Avcı (2015), çalışmalarında Üniversite 1.sınıf öğrencilerinin utangaçlık düzeylerinin, yaşamın çoğunun geçirildiği yerleşim yeri değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiğini tespit etmişlerdir. Bu farklılıklar üniversite yaşamından önce yaşamının çoğunu şehirde geçiren öğrencilerin utangaçlık düzeylerinin, yaşamının çoğunu ilçede ve kasabada geçiren öğrencilerden daha düşük düzeyde olduğu; yaşamının çoğunu ilçede ve kasabada geçiren öğrencilerin utangaçlık düzeylerinin ise yaşamının çoğunu köyde geçiren öğrencilerden daha düşük düzeyde olduğu görülmüştür. Çalışmamızın sonuçlarına göre bir işte çalışmayanların puan ortalamalarının yüksek olması bir işte çalışıyor olanlara göre daha utangaç olduklarını göstermiştir. Bu durum çalışan kişilerin sürekli farklı insanlar ile iletişim kurarak daha fazla sosyalleşmesiyle açıklanabilir.

Çalışmamızın sonuçlarında kalma yerine göre ailem ile ve yurttan kalanların evde yalnız kalanlara göre ve yine yurttan kalanların arkadaşı ile evde kalanlara göre daha fazla utangaç oldukları tespit edilmiştir. Kanak ve Pekdoğan (2015), yapmış oldukları çalışmada öğrencilerin ailesi ile birlikte yaşaması, yurttan kalması veya arkadaşları ile evde kalıyor olması gibi durumların utangaçlık düzeyi ile arasında anlamlı bir fark bulamasa da ailesi ile kalan öğrencilerin utangaçlık düzeylerinin diğer değişkenlere göre düşük olduğunu belirtmiştir. Bu durum yapmış olduğumuz araştırma sonucu ile paralellik göstermektedir.

5. SONUÇ

Sonuç olarak öğrencilerin fakülterele göre utangaçlık düzeylerinin karşılaştırılmasında Eğitim Fakültesi öğrencilerinin daha utangaç olduğu görülmüştür. Bu durum Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin uygulamalı derslerde hocaları ile ikili ilişkilerde bulunmaları ve branşları gereği müsabakalara katılmalarıyla toplum içerisinde daha aktif bir şekilde iletişim içinde olmaları ile açıklanabilir. Benzer bir şekilde bir işte çalışan öğrencilerin çalışmayanlara göre daha az utangaç olmaları da bir işte çalışmalarının gereği daha fazla insan ile iletişim kurmaktadır dolayısıyla bu duyguyu daha az yaşamalarına sebep olabilir.

6. ÖNERİLER

Çalışmamız sonuçlarından anlaşılmaktadır ki üniversite utangaçlığı azaltmaya yönelik sosyal beceri eğitimi programlarının yapılması üniversite öğrencilerinin utangaçlıkla başa çıkmaları noktasında katkı sağlayacaktır. Öğrencilerinin farklı insanlar ile iletişim kurmalarını arttıracak fakülteler arası turnuvalar, üniversite içi şenlikler gibi etkinliklerin yapılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Akdoğan R (2007). *Farklı Cinsiyet Rollerine Sahip Üniversite Öğrencilerinin Öfke Yaşama Biçimleri ve Utangaçlık Düzeylerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Aliyev R, Kalgı, M. E. (2014). İlköğretim Öğrencilerinin Utangaçlık ve Benlik Saygısı Düzeylerini Etkileyen Faktörler. *Turkish Journal of Education*, 3(2), s. 60-69.
- Altok S (2011). *Üniversite Öğrencilerinin Utangaçlık ve Başa Çıkma Stratejileri İlişkilerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Çivitçi N (2010). Ergenlerde Sosyal Karşılaştırma ve Utangaçlık. *Eğitim Araştırmaları*, 38, s. 90-107
- Demirbaş E (2009). *Lise Öğrencilerinin Utangaçlık ve Benlik Saygılarının Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Deniz S, Yıldırım E.A., Çobanyıldız M (2014). Ergenlerde Problemleri Mobil Telefon Kullanımı İle Utangaçlık Ve Sosyal Anksiyete İlişkisi. *Online Journal of Technology Addiction and Cyberbullying*, 1, s. 1-16.
- Durmuş E (2007). Utangaç Olan ve Olmayan Öğrencilerin Algıları. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 40(1), s. 243-268.
- Efe M, Öztürk F, Koparan Ş, Şenışık Y (2008). 14-16 Yaş Grubu Erkeklerde Voleybol Çalışmalarının Sosyal Yetkinlik Beklentisi ve Atılganlık Üzerine Etkisi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(21), s. 69-77.
- Erol M, Avcı D.T. (2015) Ergenlerin Utangaçlık Düzeylerinin İncelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 5(44), s. 97-108.
- Gökçe S (2002). *Lise Öğrencilerinin Utangaçlık Düzeylerinin Yordanması*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Hermann K. S. Betz, N. E. (2004). Path Models of the Relationships of Instrumentality and Expressiveness to Social Self-Efficacy, Shyness, and Depressive Symptoms. *Sex Roles*, 51(1/2), s. 55-66.
- Kanak M, Pekdoğan S (2015). Ergenlerin Utangaçlık Düzeylerinin Anne-Baba Tutumları ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *The Journal of Academic Social Science Studies*. 32, s. 513-525.
- Yılmaz M.G. (2012). *Ortaöğretim Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri ile Utangaçlık Düzeyleri Arasındaki İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, s. 35,41
- Kahveci Ö (2015). *Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Akademik Başarı ve Utangaçlık Düzeylerine Etki Eden Çeşitli Değişkenlerin İncelenmesi (Kastamonu Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi, Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu. s. 43.
- Yetişkin G (2016). *Ergenlerde İletişim Becerileri ve Utangaçlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek lisans Tezi, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İstanbul. s. 24-31.
- Yılmaz A.S. (2011). *Üniversite Öğrencilerinin Karar Vermede Özsaygı ve Karar Verme Stillерinin Benlik Saygısı ve Utangaçlık Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yüksel G (2002). Üniversite Öğrencilerinin Utangaçlık Düzeylerini Etkileyen Faktörler. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, s. 37-57.
- Zimbardo G.P. (1990). *Shyness: What is it and what to do about it?* Cambridge, MA: Perseus Publishing.